

مارچ 31، 2006

عالیجناب جرج والکر بوش
ریاست جمهوری ایالات متحده امریکا
واشنگتن دی سی

جناب آقای رییس جمهور:

فردی هستم متولد ایران و دارای تابعیت ایالات متحده امریکا که از لذت دموکراسی و آزادی فردی در کشور دوم خود بهره ور میباشم. از آنجا که در سنین بیست سالگی به امریکا مهاجرت کرده ام، از نظر فرهنگی و احساسی رابطه تنگاتنگ با موطن اصلی خود دارم. جنایات غیرقابل تصوری که دولت ستمگر حاکم بر ایران بنام قوانین مملکتی بر مردم ایران روا میدارد، مرا بسیار اندوهگین میسازد. مضافاً، سکوت عامدانه دنیای دموکراتیک در برابر نقض فاحش حقوق بشر توسط رژیم مذهبی ایران حیرانم میکند. در سرگشتگی خود برای کمک به هموطنانم، با نهایت خوشوقتی ندای پشتیبانی شما را از ملت ایران میشنوم.

رییس جمهور محترم من، جنابعالی در گزارش سالانه وضعیت کشور در ژانویه 2006 آشکارا و قاطعانه بیان فرمودید که ایران توسط یک گروه کوچک از نخبانان مذهبی به گروگان گرفته شده است. گروهی که مردم را با سرکوب به انزوا کشانیده است. فرمودید که این وضعیت باید به پایان برسد. شما ملت ایران را با کلمات الهام بخش و مهربانانه خود مستقیماً مورد خطاب قرار دادید و بیان کردید که: "امریکا به شما و کشور شما احترام میگذارد. ما به حق شما برای دستیابی به آزادی و انتخاب آینده خود احترام میگذاریم. و ملت ما امیدوار هست که روزی از نزدیکترین دوستان یک ایران آزاد و دموکراتیک باشد."

بعنوان یک ایرانی امریکایی بسیار سرافرازم که بینم رییس جمهور من، رهبر قدرتمندترین کشور دموکراتیک جهان، حمایت خود را از تلاشهای مردم موطن اصلی ام در راه دستیابی به دموکراسی بیان میکند. آقای رییس جمهور، علیرغم اختلافاتی که با بعضی از مواضع شما دارم این خواسته من بوده است و سرانجام آنرا وظیفه خود دانسته ام که بپا خیزم و از طرف ایرانی امریکایی ها و ایرانی های همفکر خودم با غرور و با صدای رسا بگویم که آقای رییس جمهور از شما متشکر هستیم. ما از موضع شما در پشتیبانی از تلاش برای دستیابی به دموکراسی در ایران تقدیر میکنیم.

بعنوان یک فرد عادی اجتماع و باورمند به دموکراسی از شما اجازه میخواهم که با شما صریح و سر اصل موضوع سخن بگویم. آقای رییس جمهور، با شگفتی دریافته ام که سخنان وزین و یقین شما در باب حمایت از ایرانیان اثر مطلوب بر هموطنان ایرانی من نداشته است. عکس العمل مشترک آنها اینست که سخنان شما جامه عمل ندارند. این برخورد، بی احترامی به مقصود شما و یا رد احسان شما نیست بلکه نتیجه تجربه های تلخ وقایع اخیر ایرانیان میباشد. خاطره تصمیمات پر از نیرنگ دولت آقای کارتر در مورد ایران، سخنان شما را در سایه ای از ابهام جلوه میدهد. برنامه ریزی های دولت ایشان منجر به کشتار صدها هزار ایرانی و زوال ساختار اجتماعی، اقتصادی، و سیاسی ایران شده اند. در میهمانی شب سال نو 1977 در تهران، آقای کارتر جام شراب خود را به سلامتی محمد رضا شاه بالا بردند و

پادشاهی ایران را یک جزیره ثبات در منطقه ای پر آشفته تشبیه نمودند در حالیکه دولت ایشان برای بزیر آوردن همان پادشاهی دسیسه میکرد!

آقای رییس جمهور، مدارک بسیاری در دسترس عمومی هستند و نشان میدهند که انقلاب کذایی سال 1979 در ایران با دسیسه های عوامل خارجی، بالاخص ایالات متحده امریکا، به حرکت درآمد. امروز، همانند سال 1979 مردم ایران خواستار تغییر حکومت هستند. امروز، همانطور که در سال 1979 اجرا شد تغییر حکومت نیاز به ابتکار و حرکت از خارج دارد زیرا که هرگونه فرصت برای اصلاحات در درون مسدود شده است. اما امروز یک تفاوت عمده در ساختار نیروهای خارجی پدید آمده است. ملیونها ایرانی رانده شده از وطن در اقصی نقاط گیتی منجمله شمار بسیاری در امریکا پراکنده شده اند. آرزوی قلبی اینها برای دستیابی به یک ایران آزاد و دموکراتیک بنیان ساختار نیروی خارجی برای اجرای خواسته ملت درون، یعنی تغییر حکومت میباشد. دیگر مانند گذشته نیازی به دسیسه گری خارجی نیست زیرا که امروز نخبگان جامعه مهاجر ایرانی در راه دستیابی به یک ایران آزاد و دموکراتیک برنامه هایی را که شاید کمی هم احساسی و ساده اندیشی باشند ولی منطبق با اهداف جهانی سازی هستند پیشنهاد میکنند.

امریکا در حق ایران بدی کرده است. در سال 1953، امریکا در سرنگونی نخست وزیر منتخب مردم و برقراری حکومت دیکتاتوری شاه سهیم بوده است. در سال 1979، امریکا در سرنگونی همان شاه و برقراری حکومت استبدادی و آدمکش آخوندی دست داشته است.

آقای رییس جمهور، امروز شما میتوانید با ماهیت بخشیدن به سخنان خود در پشتیبانی از مردم ایران، اشتباهات امریکا در ایران را جبران کنید. در تحلیل ما، این ماهیت کمک مالی سودمند همراه با تفهیم و درک متقابل مفاد نظم نوین جهانی میباشد. در اینصورت، شاید پرسش شود که کمک مالی به چه کسی داده شود و درک گراپندار همزیستی با مسالمت با چه کسی به تفاهم برسد.

در مسئولیت یک پژوهشگر، و از آنجا که در شهر سن آنتونیو به تابعیت امریکا در آمدم و تکزاسی هستم، وظیفه خود میدانم که رییس جمهور تکزاسی خود را رایزنی کنم که آزادی ملت ایران با تلاش میهن پرستان راستین ایران فراهم خواهد شد. این میهن پرستان شاید تابعیت کشورهای متفاوتی را داشته باشند ولی با هدف تخریب ایران در خدمت هیچ دولت بیگانه ای نیستند. اینها همبستگی با گروههای فراماسونری و یا عضویت در انجمن های آشکار و مخفی با اهداف ضد ایرانی را ندارند. و از همه مهمتر، اینها پادوهای یهود سیاسی، مسیحیت سیاسی، اسلام سیاسی، و یا هر مذهب دیگری نیستند. مدت زمانست که در میان ایرانیان، هر کجا که هستند، یک نسل جدید از نخبگان سیاسی، مستقل و فاسد نشده، عاشقانه ملی گرا، باورمند محتاط به جهانی سازی معقول و متوازن، حامی ثابت قدم حقوق و شان انسانی برای همه، و با گرایش مشتاق بسوی امریکا و نوع حکومت امریکا در حال تکمیل میباشد.

آقای رییس جمهور، شما فرمودید که امریکا امید دارد روزی از نزدیکترین دوستان ایران آزاد و دموکراتیک باشد. از شما اجازه رایزنی میخواهم و به آگاهی میرسانم که دو ملت ایران و امریکا منافع تفکیک ناپذیر اجتماعی، اقتصادی، و سیاسی در مسایل داخلی، منطقه ای، و جهانی دارند. با اخذ تصمیمات بجای امریکا، انتظار شما برای دوستی قطع نیست.

خواهشمند است اجازه بفرمایید به آگاهی برسانم که ایران دارای ده هزار سال تاریخ سکونت و تقریباً سه هزار سال سابقه دولتی میباشد. در تمهید خاورمیانه بزرگ، ایران تنها

کشور به معنای واقعی کلمه میباشد که در خود منطقه پدید آمده است. ایران یک ابر قدرت فرهنگی با قلمرویی صدها و بلکه هزارها کیلومتر فراتر از مرزهای جغرافیایی کنونی خود میباشد. برای مثال؛ یهودیت، مسیحیت، و اسلام که سه مذهب فراگیر جهانی هستند متأثر و یا عمیقاً بارور از فرهنگ، تمدن، و مذاهب ایران باستان میباشند. سرچشمه و گوهر وجود مذهب تازه تاسیس و مترقی بهایی که در اقصی نقاط گیتی پیرو دارد از ایران میباشد.

نفوذ و پرمایگی فرهنگ ایران که بر بنیان پندار نیک، گفتار نیک، و کردار نیک استوار است نباید مایه بیم یا رشک باشد. هیچ نیازی به مواجهه و یا دسیسه برای نابودی پیشگیرانه توسعه این فرهنگ نیست. در چهارچوب نظم نوین جهانی، فرهنگ ابر قدرت ایران نه تنها مایه نگرانی برای دنیا نمیشد بلکه سرچشمه ایست که تمام ملتهای جهان، مخصوصاً ملتهای منطقه، از آن بهره ور خواهند بود. ایران آزاد و دمکراتیک، تسهیلات لازم را برای نشر فرهنگ ایران به جویندگان نیکی فراهم خواهد کرد.

ایران چه نفت داشته باشد و چه نداشته باشد یک قدرت اقتصادی است. توانایی اقتصادی ایران تنها منحصر به منابع طبیعی آن نمیشد بلکه قابلیت‌های انسانی اقوام گوناگون ایران هم از ارکان قدرت اقتصادی هستند. وجود متجاوز از 20 کانال تلویزیونی ماهواره ای و حدود 800 میلیارد دلار سرمایه انباشته ایرانی فقط در امریکا، صحتی بر توانایی انسانی ایرانی میباشد. ایران آزاد و دمکراتیک، قدرت اقتصادی ایران را در مسیر بهره وری شهروندان از نیازمندیهای پایه ای یک جامعه مدرن به کار میگیرد. در ایران آزاد و دمکراتیک، بیمه درمانی مناسب و ضامن سلامت حداقل شهروندان، بطور رایگان در دسترس عموم خواهد بود. دیگر هرگز نیاز به خود فروشی، فروش اجزای بدن، و یا دزدی، به منظور پرداخت هزینه درمانی پدر، مادر، و یا فرزند نخواهد بود.

ایران آزاد و دمکراتیک، تمایل تجارت متقابل با تمام ملتها را خواهد داشت اما اجازه چپاول منابع طبیعی ایران را نخواهد داد. در مقابل فعالیت‌های سازمان یافته تبهکارانه برای انباشت ثروت چشم پوشی نخواهد کرد. تسلیم مطالبات استثمارانه سازمان تجارت جهانی، صندوق بین المللی پول، بانک جهانی، تمهیدات خصوصی سازی، و یا هر گونه تدبیر اقتصادی مستبدانه دیگر نخواهد شد. ایران آزاد و دمکراتیک، سرمایه گرایی و ساختار اقتصاد بازار آزاد را تهنیت میگوید و با آغوش باز پذیرا خواهد بود اما حقوق اجتماعی، شان انسانی، و مزد عادلانه کارگر را فدای مطالبات سرمایه داری نخواهد کرد.

ملتهای بسیاری، از جمله اسرائیل و تعدادی از کشورهای اروپایی از منابع طبیعی یا تولیدات اقتصادی کافی برای تامین شهروندانشان بی بهره هستند. امریکا قدرت دلار در مقابل پولهای دیگر، مخصوصاً یورو، را یک مسئله امنیت ملی میداند. ایران آزاد و دمکراتیک با حفظ استقلال خود در اداره مملکت و با آگاهی به ثروتش در منابع طبیعی و تمایل دیگران برای تجارت با او، آماده اجرای نقش خود برای استواری دنیای جهانی شده خواهد بود. ایران آزاد و دمکراتیک بر اساس گراپندار سهمیت با مسالمت منابع خود را برای بهره وری سایرین عرضه خواهد داشت و دسترسی متقابل را درخواست خواهد کرد. ایران آزاد و دمکراتیک با عطف به استعداد شگرف فرهنگی، اقتصادی، و موقعیت ژئوپلتیک خود جایگاه تاریخی و مشروع خود در مسایل جهانی را با درخواست عضویت دائمی در شورای امنیت سازمان ملل طلب میکند.

استعمارگری در سیاست جهان امروز باطل است. امروز، شهروندان کشورها انتصاب حکومتها و دولتها را از راه انتخابات دستکاری شده، همه پرسشی جعلی، انقلاب ساختگی، و یا تهاجم مستقیم نظامی تحمل نمیکند. اسارت و بردگی انسانها در هر شکل و با هر

هدف، غیر اخلاقی، غیر قانونی، و تحمل ناپذیر است. نظریه کهنه برتری یک قوم برگزیده و سروری او بر جهان، خیالی دروغین است. عقیده احیای امپراتوری رومی بی حاصل است. ایران آزاد و دموکراتیک با مسئولیت عضویت دائمی در شورای امنیت، از صلح، عدالت، حق زیست، زندگانی با وقار، و روابط متعادل ملتها حمایت میکند. ایران آزاد و دموکراتیک، نظامی سازی و جنگ را برای رفع اختلافات چاره ای ناپسند میداند.

آقای رییس جمهور، مصالحه با حکومت ستمگر ایران، تهاجم، حمله، یا بمباران ایران تصمیمات درست برای دوستی با ایران آزاد و دموکراتیک نمیباشند. شاید دوستی با یک ایران آزاد و دموکراتیک دشوار بنظر برسد. من تصدیق میکنم که این دوستی آسان نیست ولی غلبه بر این دشواری و برقراری این دوستی برای بهبود دنیا در مسیر خود بسوی جهانی شدن لازم است.

برای از ریشه کن کردن بردگی، امریکا دچار یک جنگ داخلی مرگبار و پرهزینه شد. رییس جمهور وقت، برای یک امریکای بهتر و در نهایت یک دنیای بهتر این دشواری را پذیرفت. برای پایان جنگ جهانی دوم یک لشکرکشی خونبار و پرهزینه لازم شد ولی رییس جمهور وقت امریکا برای تضمین امنیت جهان این دشواری را پذیرفت. با تحمل هزینه گزاف جانی و مالی، خود شما دشواری منکوب کردن تروریسم جهانی را پذیرفته اید. بیایید دشواری کم هزینه و بی کشتار دوستی با یک ایران آزاد و دموکراتیک را هم بپذیریم.

آقای رییس جمهور، امید، یک عزم واجب در زندگیست. کلام پشتیبانی شما از ایرانیان امید را تراوش میدهد. بیایید کمک سودمند و سازنده خود را به جویندگان شایسته اهدا کنید تا ما بتوانیم این امید را به حقیقت برسانیم، تا ما بتوانیم ایران را آزاد و دموکراتیک بسازیم. برای سپاس از ابتکار و کمک جسورانه شما، در ایران آزاد و دموکراتیک جایزه سالانه و بین المللی جرج والکر بوش برای امید برقرار خواهد شد. این جایزه به آنهایی که امید را برای یک دنیای بهتر میپروانند و بانی به حقیقت پیوستن آن میشوند اهدا خواهد شد.

ما از تاریخ، سرگذشت افرادی را که با اعمال نیک یا زشت خود بر دنیا اثر گذاشته اند درس میگیریم. ما زشتیهای تاریخ را نمیتوانیم انکار کنیم ولی میتوانیم عامل نیکی در آن باشیم. تلاش برای یک امریکای بهتر در سخنرانی معروف "من یک رویا دارم" مارتین لوتر کینگ استادانه مشهود است. امریکا سرانجام آن رویا را حقیقت بخشید و بخاطر آن امروز، امریکا سرزمینی بهتر برای همه ما میباشد. بیایید ما هم امید امریکا برای یک دوستی نزدیک با یک ایران آزاد و دموکراتیک را جامه عمل بپوشانیم. بیایید با هم، ایران و امریکا، دنیا را مکانی بهتر برای تمام ساکنینش بسازیم.

آقای رییس جمهور، فرصت تاریخسازی برای نیکبختی انسانها پیش روی ماست. بیایید آنچه را که تکزاسیها بدان معروف هستند، یعنی شجاعت، جسارت، و استقلال عمل، پیشه خود کنیم. بیایید واقعه قلعه آلامو را بیاد بیاوریم و آنچه را که بجاست عمل کنیم.

متواضعانه ارادتمند شما،

کسرا طالقانی
مرکز مطالعات استراتژیک (مماس)
جنبش (حزب) ایران بزرگ